

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

Een terugblik op het afgelopen jaar mag in *Mijn weekblad* niet ontbreken, ook al is de toon wat somber. Maar ja, ik heb de werkelijkheid ook niet in mijn hand.

Afscheid van een rampjaar

Weer een jaar is voorbij. Hoe zal 2013 in de boeken worden bijgeschreven? Ik kan er niet omheen: in tal van opzichten was 2013 een rampjaar. Voor de bijgelovigen onder ons zal het wel te maken hebben met dat cijfer 13 in het jaartal. Een sobere terugblik toont veel zwarte bladzijden in het boek der historie.

De stormramp die een groot deel van de Filippijnen verwoestte leidde ook tot een vloed van gulle giften. Daar is niets mis mee, maar des te pijnlijker ervaar ik het wegstappen van al die andere rampen waar niet de natuur maar elkaar bestrijdende partijen de oorzaak zijn van veel ellende. Van Syrië kijkt men liever weg.

De wereld kent nog altijd geen wereldwijde vrede. Integendeel, het aantal slagvelden neemt alleen maar toe. Dit jaar voegden Mali, de Centraal Afrikaanse Republiek en Zuid-Soedan zich in het rijtje waarin zoveel Afrikaanse landen zich bevinden.

Het overlijden van Nelson Mandela gaf een opleving te zien van mooie woorden en voornemens, maar men bleef toch gewoon vechten en doden.

In ons eigen land leidden de politiek en de media ons van dieptepunt naar dieptepunt. De politiek is verwilderd door het systematische schelden, kleineren en kwetsen waaraan politicus Wilders zich schuldig maakt. Met als ultiem dieptepunt zijn grove aanvallen op de Islam, de godsdienst van miljoenen landgenoten.

De journalisten (als zij die naam nog verdienen) vervuilen de media met een onbegrijpelijke mensenjacht. De burgemeester van Maastricht wordt achtervolgd in een poging hem tot aftreden te dwingen. Een hijgerige hetze met als enig feit een foto van een zoen, niet met een minderjarige of anderszins onwettig. Met als achtergrond vermoedelijk de strijd om de kijkcijfers van twee rivaliserende roddelrubrieken.

Geweld veroverd ook de wereld van de sport. Vooral het voetbal is slachtoffer met eerst einde vorig jaar de gewelddadige dood van een grensrechter en tegen het einde van dit jaar het terugtreden van de trainer van MVV wegens klappen van fans en bedreiging van hemzelf en zijn echtgenote.

Voor de jaarwisseling waarschuwt men alom voor het gevaar van de vuurwerkbommen. Ik vrees dat het weinig zal helpen. Geweld als vermaak is in alle geledingen van de samenleving doorgedrongen. Een oproep om minder alcohol te drinken is aan dovemansoren gericht.

Aan het einde van dit rampjaar bereikt mij het bericht dat de ANDO, de aloude organisatie van drankbestrijders, zichzelf heeft opgeheven. Ze hadden nog 529 (meestal bejaarde) leden. Omdat ik er één van was beleef ik 2013 als het jaar waarin ook dit ideaal werd begraven.

Volgens mijn dochter is 2013 gewoon een jaar als alle andere. Ze heeft waarschijnlijk gelijk.

*Met de politiek verwilderd
en media op mensenjacht
wordt voor 2014 toch
weer een goed nieuw jaar verwacht*

Laten we tegen beter in toch maar optimisten blijven.